

skærpende Momenter. Det nævnte Minimum har nemlig formentlig i Praksis vist sig uheldigt i forskellige Tilfælde.

Undertegnede Medlemmer af Udvalget: Ingvar Jensen, R. Nielsen (Præstø Amts 4de Valgkreds), Pinstrup, L. Rasmussen og J. Sørensen vilde have anset det for rigtigere, at Bestemmelsen i Lovens § 5 om legemlig Revselse som Tillæg til den i øvrigt forskyldte Straf i visse Tilfælde for Personer af Mandkøn mellem 18 og 55 Aar var bleven bibeholdt, indtil den almindelige Revision af Straffeloven har fundet Sted, saaledes at den endelige Afgørelse med Hensyn til den som et Forsøg i 1905 foretagne Ændring i de da gældende Lovregler for legemlig Straf (Straffens Flytning fra forbryderske Børn af begge Køn og unge Mandspersoner til visse særlig raa og farlige voksne Forbrydere af Mandkøn) blev truffen ved Revisionen i Henhold til en Overvejelse af det Materiale, som da maatte komme til at foreligge, men vi ville dog ikke modsætte os, at Lovens § 5 udgaar, naar Straffebestemmelserne for de Voldsforbrydelser, der ere af en særlig raa eller vanemæssig Beskaffenhed, blive skærpede paa foranførte Maade (jfr. Ændringsforslag Nr. 1 og 2 til § 1). Samtidig ville vi dog bemærke, at vi forbeholde os vor fremtidige Stilling til Spørgsmaalet legemlig Straf.

Hele Udvalget er blevet enigt om at foreslaa nogle mindre Ændringer i § 6 om Paalæg til Personer, der have begaaet visse Forbrydelser under Paavirkning af spirituose Drikke (Nr. 7 og 9). Ændringerne gaa ud paa at bringe Paragraffen i saa nøje Overensstemmelse som muligt med § 2 om Paalæg til drikfældige i det af Folketinget den 9. Marts 1910 ved tredie Behandling vedtagne Forslag til Lov om Behandling af drikfældige (Rigsdagstidenden 1909—10, Tillæg C. Sp. 155).

Flertallet kan ikke slutte sig til Ændringsforslag Nr. 12 til § 13 om en Nedsættelse af Minimum af Straffen for Beri-

gelsesforbrydelsen i visse Tilfælde. Man sympatiserer med dette Forslag, men anser det for rigtigst at udsætte Afgørelsen af vedkommende Spørgsmaal indtil Straffelovens fuldstændige Revision.

Ved Ændringsforslagene Nr. 13 og 14 til §§ 15 og 16 vil Udvalget *dels* forebygge, at § 15, 2det Stykke, kan opfattes, som om Varetægtsfængsel skulde kunne anvendes overfor Børn i Almindelighed, ogsaa overfor Børn, der ikke kunne straffes, fordi de ikke have fyldt 14 Aar, og *dels* hidføre, at Varetægtsfængsel indskrænkes det mest mulige overfor Personer mellem 14 og 18 Aar.

Et *Mindretal* (Borgbjerg, N. C. Christensen og Jessen) kunde have ønsket at stille Ændringer til adskillige af Lovforslagets Paragraffer, idet man i og for sig er imod en Del af de skærpede Straffebestemmelser, som Loven af 1. April 1905 indførte. Under Hensyn til den nær forestaaende Revision af hele vor Straffelovgivning har Mindretallet dog afstaaet fra at stille mere indgribende Ændringer.

Kun paa et Par Punkter — foruden dem, hvorom man er enig med hele Udvalget eller med andre Mindretal — har man ment at maatte fastholde Ønsket om at stille Ændringsforslag. Dette gælder saaledes med Hensyn til Lovforslagets § 11, der i 5te Stykke opretholder den ved Lov 1. April 1905 indførte Bestemmelse om, at mandlige Tvangsfanger i visse Tilfælde kunne undergives legemlig Revselse. Det forekommer Mindretallet, at man bør benytte Lejligheden til ogsaa at faa denne Plet fjernet af Loven, idet man ogsaa her maa finde legemlig Revselse forkastelig. Mindretallet stiller Ændringsforslag i Overensstemmelse hermed.

Mindretallet har dernæst ønsket at faa optaget i Loven en Bestemmelse om Nedsættelse af Minimumsstraffen for visse Berigelsesforbrydelser. Et Forslag i denne Retning indeholdtes i det af *Sveistrup* m. fl. i Samlingen 1903—04 i Folketinget indbragte Forslag, hvorefter Loven af 1. April efter lange Forhandlinger fremgik. Be-